

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011717
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119011717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2021, v trestnej veci proti obžalovanému H. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/6/2019 zo dňa 24.09.2020 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného H. V. , nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom R. č. XXX, okr. L.,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

v obci Jarovnice - Močidl'any, okr. Sabinov, dňa 05.05.2019 v presne nezistenom čase vnikol do novostavby rodinného domu bez popisného čísla, rozostavaného na parcele registra C KN č. XXX/X zapísanej na liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie Močidl'any tak, že preliezol oplotený pozemok, so sekerou v ruke prišiel k novostavbe domu, pristúpil k dvojkrídlovému plastovému oknu na dome, na ktorom presne nezisteným spôsobom za použitia sily prekonal uzamknutie, poškodil ho a vytlačil, pričom následne vošiel do vnútorného priestoru novostavby, odkiaľ odcudzil 1 ks dreveného hranola o rozmeroch 0,10 x 0,15 x 7,00 m, ktorý si vyložil na svoje plece a odniesol do rómskej osady, kde hranol použil ako palivo do ohňa, čím takto uvedeným konaním spôsobil poškodenie R. T. škodu odcudzením hranola vo výške 24,60 eur a poškodením plastového okna vo výške 207,- eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/67/2018 zo dňa 03.07.2018, právoplatným dňa 21.07.2018,

t e d a

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom do 31.7.2019.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona v znení účinnom do 31.7.2019 za použitia § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému ukladá, aby poškodenej R. T., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom R. č. XXX, okr. L., nahradil škodu vo výške 231,60 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. V. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.7.2019 na tom skutkovom základe, že

- v obci Jarovnice - Močidlany, okr. Sabinov, dňa 05.05.2019, v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách sa vlámal do novostavby rodinného domu bez popisného čísla, rozostavaného na parcele č. XXX/X podľa registra C KN na ktorú sa viaže list vlastníctva č. XXX, pričom prišiel k zadnej časti oploteného pozemku, ktorý preliezol, následne prišiel k novostavbe domu, pristúpil k dvojkrídlovému plastovému oknu na dome s kameňom v ruke, buchol o rám okna a rukami zatlačil na sklenenú výplň okna, ktorú vytlačil, a tak vošiel do vnútorného priestoru novostavby, odtiaľ odcudzil 1 ks dreveného hranola o rozmeroch 0,10 x 0,15 x 7,00 m, pričom tento si vyložil na svoje plece a po vlamaní z miesta odišiel do rómskej osady, pričom hranol vo vonkajších priestoroch osady porezal na menšie kusy a použil ako palivo do ohňa, čím takto uvedeným konaním spôsobil pošk. R. T. škodu krádežou vo výške 24,60 eur a poškodením plastového okna škodu vo výške 207,- eur, spolu 231,60 eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/67/2018 zo dňa 03.07.2018, právoplatným dňa 21.07.2018.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.7.2019 s použitím § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej R. T. škodu vo výške 231,60 eur.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení priamo do zápisnice odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil. Podľa neho orgány činné v trestnom konaní a súd nedostatočne zistili skutkový stav. Ku svedkyňi S., ktorá tvrdí, že ho pri spáchaní skutku kladeného mu za vinu mala vidieť ako osobu, o ktorej tvrdí, že to je on, pri tom, ako so sekerou prichádza k domu poškodenej a rozbíja jej okno, namieta, že celé opoznanie jeho osoby malo nastať len na základe z diaľky videného poškodeného ucha a to aj keď, ako sama uvádzala pri výpovedi, jeho nepozná. OČTK a súd sa nezaoberali možnosťou nesprávnej identifikácie osoby. Zároveň nikto nestotožnil ďalšie osoby, ktoré mali podľa výpovede svedkyne byť pri spáchaní daného skutku a to napriek skutočnosti, že sa ich tam malo nachádzať niekoľko. Svedkyňa dokázala identifikovať jeho, hoc je osobou, ktorú nepozná, no nedokázala identifikovať žiadnu ďalšiu osobu, ktorá by mohla potvrdiť jej výpoveď, aj keď ich tam malo byť niekoľko. Ak svedkyňa sama tvrdí, že lepšie videla iba jednu osobu, ktorá bola vyššia a nie ostatné osoby sa tam pohybujúce, tak potom to jednoznačne preukazuje pochybnosti o tom, či vôbec mohla opoznať jeho, nakoľko sa nachádzala zrejme vo väčšej vzdialenosti. Na druhú stranu ak tvrdí, že ho spoznala, tak potom je nelogickým tvrdenie, že nedokáže identifikovať žiadnu ďalšiu osobu z ňou deklarovanej skupiny osôb, ktoré by vedeli prispieť k dostatočnému zisteniu skutkového stavu.

Uvedené okolnosti podľa jeho názoru jednoznačne naplňajú princíp trestného konania „in dubio pro reo“ a z uvedeného dôvodu sa domnieva, že by mal byť oslobodený spod obžaloby. V prípade, ak by sa s týmito závermi odvolací súd nestotožnil, chce poukázať na skutočnosť, že trest mu uložený súdom prvého stupňa je vzhľadom na charakter a závažnosť spôsobu spáchania skutku kladeného mu za vinu neprímerane prísny. Zároveň poukázal na skutočnosť, že súd sa v rámci rozhodovania o tomto skutku nezapodieval možnosťou, či v tomto konaní nie sú splnené predpoklady ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona, tzv. materiálneho korektívu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne, aby zrušil výrok o treste a uložil mu trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Na základe podaného odvolania krajský súd v súlade s ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je síce čiastočne dôvodné, ale z iných dôvodov, než aké uviedol vo svojom odvolaní.

V prvom rade je potrebné uviesť, že konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, bolo vykonané bez podstatných procesných chýb, pričom boli dodržiavané aj príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť právo obžalovaného na obhajobu.

Vo vzťahu ku skutku uvedenom v obžalobe súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal zákonným spôsobom takmer všetky pre rozhodnutie potrebné dôkazy, pričom skutkové zistenia, ktoré na ich základe urobil, sú v podstate správne, avšak nepresné.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa rozviedol jednotlivé dôkazy, ktoré aj v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil. Keďže krajský súd vo vzťahu k zákonným znakom predmetného trestného činu považuje odôvodnenie skutkových a právnych záverov napadnutého rozsudku za vecne správne, v podrobnostiach na toto odôvodnenie poukazuje.

Obrana obžalovaného spočívala predovšetkým v tom, že skutkové závery napadnutého rozsudku prvostupňový súd založil na nevierohodnej výpovedi svedkyne Y. S., ktorá ho identifikovala pochybným spôsobom.

Napriek tejto obrane obžalovaného aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný. Záver o jeho vine je totiž možné oprieť nielen o svedeckú výpoveď Y. S., ale aj o následné správanie sa obžalovaného popísaného vo svedeckej výpovedi poškodenej R. T. a zo zápisnice o obhliadke miesta činu.

V prvom rade je však potrebné zdôrazniť, že dôvod pre spochybňovanie výpovede svedkyne Y. S. podľa odvolacieho súdu daný nie je. Pominúc skutočnosť, že v konaní nebol zistený žiaden motív, z ktorého by Y. S. mohla mať záujem privodiť obžalovanému trestné stíhanie či inú ujmu, tak táto svedkyňa už vo svojej prvej výpovedi označila obžalovaného nielen menom, ale aj jeho prezývkou, ktorá zodpovedá skutočnosti. Na hlavnom pojednávaní tiež doplnila aj údaj o poškodenom uchu obžalovaného, čo taktiež zodpovedá skutočnosti. Zo skutočnosti, že na obžalovaného pri páchaní trestného činu kričala a kričal aj on, je možné vyvodiť, že svedkyňa mala aj dostatočný priestor na to, aby obžalovaného spoznala.

Spáchanie skutku obžalovaným je možné vyvodiť aj z jeho následného správania sa, keď poškodenú R. T. žiadal, aby to neriešila prostredníctvom trestného stíhania, a že škodu nahradí. Záverom o vine obžalovaného zodpovedá aj skutočnosť, že obžalovaný bol aj po skutku poškodenou videný, ako postáva za plotom predmetného pozemku.

Na základe týchto dôkazov je možné ustáliť, že obžalovaný skutočne vnikol do rozostavaného domu poškodenej, pričom použitím sily prekonal uzamknutie jeho plastového okna a odcudzil drevený hranol. Pri tom za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/67/2018 zo dňa 03.07.2018, právoplatným dňa 21.07.2018.

Skutok sa teda aj podľa odvolacieho súdu stal a ako trestne zodpovedný subjekt ho spáchal obžalovaný. Napriek tomu je však prvostupňovému súdu potrebné vytknúť, že hoci zákonné znaky predmetného prečinu krádeže vlámaním (vrátane znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty) ustálil v skutku správne, tak ich nepresne popísal. Neuvedomil si totiž, že súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané (§ 278 ods. 2 Tr. poriadku). Z tohto pravidla vyplýva, že súd nemá skutkové zistenia opisovať z obžaloby, ale že má pri zachovaní totožnosti skutku pri jeho popisovaní uviesť len tie skutočnosti, ktoré zistil pri dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní.

V predmetnej veci takto prvostupňový súd pri popise skutku uviedol aj to, že o rám okna buchol kameňom a tak vytlačil sklenenú výplň okna a tiež že odcudzený hranol v osade porezal na menšie kusy, hoci takéto skutočnosti zo žiadneho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývajú.

Z obhliadky miesta činu, o ktorej zápisnicu odvolací súd na verejnom zasadnutí prečítal, je však nepochybné, že obžalovaný prekonal uzamknutie plastového okna domu použitím sily. Na plastovom okne bola zistená prasklina a kovové západky boli odtrhnuté.

Krajský súd preto len z dôvodu nepresného popisu skutku v napadnutom rozsudku tento v celom rozsahu zrušil a sám, pri zachovaní všetkých skutkových znakov zistených prvostupňovým súdom, vo veci rozhodol.

Aj odvolací súd predmetný skutok právne posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Čin spáchal vo forme priameho úmyslu.

Dôvodná nie je ani námietka obžalovaného, že s prihliadnutím na § 10 ods. 2 Tr. zákona jeho čin nie je trestným činom. Zdôrazniť je potrebné, že obžalovaný prekonal oplotenie domu a následne za použitia sily aj uzamknutie, pričom následne vošiel do rozostavaného domu. Škodu spôsobil nielen odcudzením, ale aj poškodením okna. Pritom za trestné činy krádeže, ale aj porušovania domovej slobody už bol v minulosti odsúdený a vykonal aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Vzhľadom na uvedený spôsob spáchania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a mieru zavinenia je teda bezpochyby jeho závažnosť vyššia ako nepatrná.

Chyby sa však prvostupňový súd dopustil vo výroku o treste, ale v prospech obžalovaného.

U obžalovaného je daná len priťažujúca okolnosť a to, že bol už za trestný čin odsúdený [§ 37 písm. m) Tr. zákona]. V odpise registra trestov má 5 záznamov, z ktorých vyplýva, že sa dopúšťal trestných činov krádeže a porušovania domovej slobody. Okrem odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/67/2018 zo dňa 03.07.2018 (právoplatný 21.07.2018) za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov, bol predtým odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/21/2009 zo dňa 04.03.2009 (právoplatný 05.05.2009) za pokus krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal 25.07.2010.

Naposledy obžalovaný vykonával nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/132/2008 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Tento trest vykonal 12.11.2011.

Keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, bolo podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona potrebné trestnú sadzbu odňatia slobody ustanovenú v § 212 ods. 3 Tr. zákona upraviť zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu a ukladať trest odňatia slobody v rámci tejto upravenej sadzby na 16 mesiacov až 3 roky.

Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, tak mu uložil trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby. Keďže odvolanie podal len obžalovaný, tak túto chybu odvolací súd nebol oprávnený napraviť. Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku v neprospech obžalovaného môže totiž odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného.

Preto odvolací súd mohol obžalovanému uložiť len nepodmienečný trest odňatia vo výmere maximálne 10 mesiacov. Súčasne je potrebné uviesť, že predmetný úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci sp. zn. 6T/67/2018. Preto podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona podmienený odklad výkonu trestu do úvahy neprichádzal.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (trest odňatia slobody 6 mesiacov vo veci sp. zn. 32T/132/2008, ktorý vykonal 12.11.2011), tak ho prvostupňový súd správne pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Splnené boli aj podmienky pre zaviazanie obžalovaného na náhradu škody podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku. Preto rovnako ako prvostupňový súd aj súd odvolací zaviazal obžalovaného, aby poškodenej nahradil škodu 231,60 eur.

Z uvedených dôvodov teda odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.